۵. انسان! رابطه و ارتباط! رشدِ همه جانبه! آینده! گفت و گو و نظرخواهی! سلامت روان و جسم! و... تا **یادگیری!**

ما و فرزندان‌مان **همگی انسانیم!** و منحصربه‌فرد! یونیک. **بنی آدم اعضای یک پیکرند...** اگرچه او سن و تجربه‌اش کم‌تر! وچون‌منحصربه‌فردایم،پس**خودمان باشیم! مقایسه ممنوع! رقابتْ فقط با وضعیتِ پیشین خودم!** ومامعلمانْ **آینه‌وار!** جایگاه و ویژگی‌ها و زیبائی‌هایِ‌منحصربه‌فردِآنان! رانشان‌داده وبرتاریکی‌هایِ‌شان نور بتابانیم، تا پاسخی باشد براین خواستهٔ آنان که معلم! **مرا به من نشان بده!** که من ظهور نور را در تو دیده‌ام و...

و نیز برای**کامل‌شدنِ‌پیکرهٔ‌انسان!** بابرگرفتنِ**نگاه**از**بیرون**(مقایسه،رقابت‌و...)به**درون**! که **سلامتِ روان وجسم** رابه‌دنبال‌دارد.

و دراین **ارتباط** با **عزیزان‌مان! اولین‌گام**؛ مراقبت از **رابطه و ارتباط! چگونه**؟ اگر**خطا**کرد،**گذشت!** و به‌علاوهٔ گذشت، شخصِ**خطاکار** را **حمایت!** و دربارهٔ **کارهاوخطاهایش** با وی **گفت‌وگو!** کنیم. مگر نمی‌خواهیم **نیکْ پندار، راستْ گفتار ودرستْ رفتار** شود. برای **رشدِ همه‌جانبهٔ انسان‌هائی بزرگ وساختِ آینده‌ای نیک وجهانی سالم وسلامتْ** توسط‌آنان! برای**همگان!** پس،**گفت‌وگو** با و **نظرخواهی** از **بچه‌ها**، درهمهٔ‌کارها، و با **حمایت** از اوست‌که شمایِ بزرگوار، **خطایِ** او را به **تجربهٔ آگاهانهٔ وی!** تبدیل‌کرده‌اید.

وبرای**ارتباطِ** بهتروحمایتِ بیش‌تر،به‌آنان**عشق** بورزیم!یعنی:به‌آنان ۱.**توجه!**کنیم تایادمان بیایدحال‌وهوای هم‌سن اوبودن که چگونه بودیم(همدلی!خودت‌رابگذارجای‌او.) ۲.**معرفت‌وشناخت!** پیداکنیم، **چگونه؟ بانظرخواهی‌ازخودشان!**تا ۳.**احترام!**یعنی **پذیرشِ** آنان **همان‌گونه که‌هستند!** آنگاه... با آنان۴.**مسئولانه! رفتارکنیم.** زیرا، **ماحق نداریم** نظرِخودرابرآنان**تحمیل**و نیز **صلاح آنان را بدانیم!** البته می‌توان با **آنان** همراه‌شد با مطالعه با تامل و تفکر! با گفت‌وگو و نظرخواهی! زیرا، بچه‌های ما متعلق به‌زمان خودشان هستند! **بزرگواران!** برای به‌یادگارماندنِ خاطره‌هایِ خوش با **عزیزانِ‌مان وقت‌بگذاریم!** تا دچارِ**حسرتِ بی‌جبرانْ** نشویم!

هشدار! وقتی او به ما **نه!** گفت. **شادمان شویم!** و بعد، **در زمانِ مناسب وتوافقیْ باکودک!** دربارهٔ **نه**گفتن‌اش باهم **گفت‌وگو**کنیم.

که نه گفتن! چه‌بسا **یکی**، اعتمادبه‌معلم، **دو** نشانِ **استقلالِ او** و... است. و اما **نکتهٔ‌مهم‌تر**، کودکی که نتواند **نه!** بگوید دچار **استرس** می‌شود و باتکرارِ آن، **استرسْ** مُزمن‌شده و بیماری‌هایِ جانکاهیْ چون MS و... را به‌دنبال‌دارد. و آن، **وقتی** است که به جای **نه گفتنِ او! بدنِ او! نهْ می‌گوید!** این **بهایِ استرسِ پنهانْ!** است.

چندنیازِمهم برای یادگیری! حرکت،بازی،طبیعت،کنجکاوی‌و...تاکشف، تجربه، اشتباه و تأمل!

معلم!حامی،پناهگاه‌امن! نه‌مجریِ‌تکلیف‌وامتحان! او راباتجربه،بازی،کشف‌وتعاملِ‌باطبیعت آشناکن. تاآن‌ها به‌جای دیدنِ تصویر یک کِرمْ درکتاب، آن رادرخاک‌پیداکنند. درس حشرات را برشاخه‌های درخت یادبگیرند. دوچرخه را روی دوچرخه و شنا را در استخر! تا با فراهم‌آوریِ **زیست‌بومِ یادگیری!** یادگیری‌شان به‌یک‌تجربهٔ زنده تبدیل شود.که درچنین موقعیتی، استرس، کاهش! و یادگیریْ بیش‌تر بر پایهٔ **کنجکاویِ طبیعیِ** وی شکل می‌گیرد. این‌مهم را به‌عنوانِ **فرصتی** برای اولیا هم توصیه‌کنیم!

برای بهره‌گیری ازفرصتِ واقعیِ یادگیری،وظیفهٔ‌ما(خانه‌ومدرسه)، تنها **انتقالِ محتوا** نیست؛ بل، یافتنِ **کلید یادگیریِ** هر **کودک** است. که او با سرعت، علاقه و شیوه‌ای متفاوت یادمی‌گیرد و یادگیریِ مؤثرزمانی اتفاق می‌افتدکه این تفاوت‌ها شناخته شوند!

ازاین‌رو؛ پیشرفت بچه ها در گروِ هماهنگیِ خانه و مدرسه است...

چهاروظیفهٔ‌مهمِ ماووالدیندر**تربیتِ فرزندانِ باهوش،با اعتمادبه‌نفس‌وموفق** وپاسخی‌به **نیازهایِ**آنان‌در**زندگی و هدف‌های والا!**

۱.زمینهٔ استقلال بچه‌ها را فراهم کنیم. برخی از ما بزرگ‌سالان... هر نوع مخالفت را برنمی‌تابیم!

۲.مهربانی را درکودکان تقویت کنیم. باکمکِ **خود به‌دیگران** و بررسیِ واکنشِ بچه‌ها تا **حسِّ شفقتِ** آنان، پرورش یافته با **پرسش های کارآفرینی:** آیا واقعاً باید وضعیتْ این‌گونه باشد؟ چگونه می‌توانم وضعیتِ آن‌ها(نیازمندان و...) را بهتر کنم؟ و ...

۳.بپرسیم امروز درچه چیزی شکست خوردی؟که درشکست، **فرصت‌های‌نو** نهفته است! برخی فقط به‌دنبالِ نجات ازشکست‌اند!

۴.کنترل راکنار بگذاریم با رویکردِ رهبری؛ اگر می‌خواهیم کارآفرین تربیت کنیم،اورا**رهبری**کنیم! باتفکرنقاد،خلاق، مشارکتی و مراقبتی! ونه**کنترل!**که**رهبرْ**خود**پیشتاز**است!و **بچه‌ها**؛ با**چشمانی‌باز!** به‌رفتارما و**گوشانی‌بسته!** به‌حرف‌ها و نصیحت‌های‌ما **نگران! تاپیش‌بینیِ آینده! وساختِ‌آنْ ازهم‌اکنون!** باتوجه‌به‌ازبین‌رفتنِ‌**ملیون‌ها شغل و پدیدارشدنِ ملیون‌ها شغلِ مرتبط بافناوری‌های نوین** ونیازبه**مهارت‌هایِ‌کلیدی‌وضروری‌برای‌آینده! چون؛تفکرِتحلیلی،انعطاف‌پذیری،تاب‌آوری وچابُکی، هوش هیجانی، رهبری و تأثیراجتماعی، سوادِ فناوری‌ومهارت‌هایِ‌دیجیتال،تفکرانتقادی‌وحلِ‌مسئله،یادگیری مستمر و سازگاری باتغییر** و...

نکتهٔ‌پایانی! رشدِ**تاب‌آوری** وقتی‌است که **به‌آن‌ها اجازه‌دهیم خودشان مسائل را بفهمند**، بااین‌بیان: **فکرمی‌کنم‌عزیزم! تو شایسته و عاقلی!** ومن **به موفقیتِ تو در روشِ انتخابیِ خودت، افتخارمی‌کنم!** صادقانه آن‌قدراین‌رابگوییم، تاکلام‌مان را باور کنند. پدیدائیِ ارتباط این‌گونه است بدون فشار، بدون تحمیل و مطابق با علاقهٔ او، **تا یادگیری!**

هشدار! دراین‌بازآرائیِ‌جدیدِ**کودکی**: دراین عصر و با این نسل! و چه بسا کمبودِ شناختِ ما نسبت به این عصر و نسل! **هُشیارباشیم!**

ادامه باهم...